

Jaargang 11 nr. 1037
23 april 2017

Nieuwsbrief

50 jaar farmacologie, wijzer of dommer intussen?

ADHD, ziekte of politiek dienstbetoon?

Van gvbrussel

Onderwerp **ADHD-diagnose, without an immunochemical test, is invalid**

Aan Commissie VWS <cie.vws@tweedekamer.nl>

Beantwoorden | Allen beantwoorden | Doorsturen | Archiveren | Ongewenst | Verwijderen

1:15

Andere acties

geachte dames en heren van de Commissie VWS,

ik ontvang het onderstaand bericht en wil hieraan toevoegen dat een immunochemische test voor enkele euro's per persoon kan worden toegepast om vast te stellen of er wel of niet sprake is van een zogenaamde ziekte als ADHD. Voor de goede orde wordt vermeld dat genoemde test ook besteld kan worden door niet medici.

met vriendelijke groet,

G.A.A. van Brussel
pedagoog en onderwijskundige
gew. Majoor Speciale Diensten van de Koninklijke Luchtmacht

Onderstaand bericht is afkomstig van Fernand Haesbrouck, een Belgische apotheker.

"Forbidding the truth about the reason why new generations have to be intoxicated with drugs to control their behavior. Is ADHD a disease? Prove it!"

Als ADHD inderdaad een medische aandoening is, kan een medische diagnose daarvan alleen gesteld worden door te testen of corrigerende harddrugs ofwel helen ofwel antistoffen vormen tegen de toegediende harddrugs, wanneer geen medisch defect.

[Nieuwsbrief 708](#)

Gezondheid is de waan van chemisch lapwerk die universiteiten en farmaceutische bedrijven aan de maatschappij opleggen.

Uiteindelijk zijn het die instanties zelf die financieel gezond horen te blijven.

Echte farmacologie doet het academisch lang niet meer, erger nog... de kennis over de scheikunde waarmee de bevolking een mindcontrol wordt aangesmeerd wordt achtergehouden.

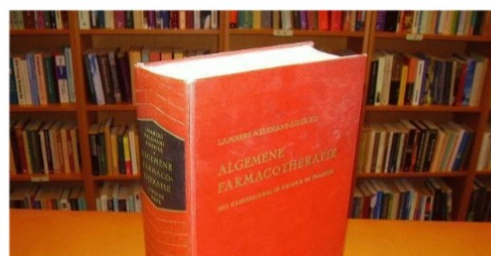
Gigantische rijkdommen kwamen tot stand door de wetenschap uit 1968 te vervangen door commerciële aannames en door de term 'presume' te gebruiken als wetenschappelijke motivering.

Medische leugen blijft bedrog betonneren

Wat minzaam heropnameremmer heet, is brute doping, die neuronen verwoest.

Sympaticomimetica ook, en ... populaire pijnstillers, orale antidiabetica, schildklierpreparaten enzovoort.

De fabels over CYP-enzymes zijn verzonnen om te vermijden dat de farmacologische werking van psychotisch-makende stoffen zou bekend raken.

Terwijl men een halve eeuw geleden nog de gevaren kende van stoffen, die het zenuwstelsel vernielen, verwaterde die kennis door een steeds groter wordende invloed van de farmaceutische bedrijven, die intussen na al die jaren ook de kennis-industrie aan de universiteiten hebben overgenomen.

Ik druk hierbij af wat in 1968 als wetenschap de leidraad was over de stoffen, die op vandaag als veilig worden gepromoot om al van jongs af bij de bevolking een - in de zestiger-jaren van de vorige eeuw - geplande mindcontrol te organiseren.

DE WEKAMINEN

Deze stoffen zijn in een afdendum geplaatst aangezien zij, gezien hun eigenschappen, niet tot de groep van de nieuwe psychofarmaca behoren. Ten onrechte worden in sommige handboeken deze stoffen gerekend tot farmaca met antidepressieve eigenschappen. De eigenschap die hun vooral toekomt, is naast in meer of mindere mate optredende sympathicomimetische perifere effecten, die van een centraal stimuleren van de aandrift (Antrieb). De stemming kan wisselend in de zin van euforie, dysforie of zelfs depressie, beïnvloed worden. Nadat de stoffen zijn uitgewerkt treedt een 'kater'achtig onlustgevoel op.

De belangrijkste groep is die van *amfetamine* en zijn derivaten nl. het racemisch mengsel, de links-draaiende vorm (Benzedrine[®]), de rechts-draaiende vorm (Dexedrine[®]) en het meth(yl)-amfetamine (Pervitine[®], Neopharmedrine[®], Methedrine[®]), eveneens voornamelijk toegepast in de rechtsdraaiende vorm. Meth(yl)amfetamine is de sterkst werkzame stof.

Recentere stoffen (van andere chemische struc-

tuur) zijn methylfenidaat (Ritaline[®]), fenmetrazine (Preludin[®]), facetoperan (Lidepran[®]) en chloorfentermine (Lacofen[®]). Vooral van de laatste twee zou de centraalstimulerende en perifeer-sympathicomimetische werking zwakker zijn, bij behoud van de z.g. eustremerende eigenschappen.

Klinische toepassing

Bij voorschrijving van wekaminen dient men zich bewust te zijn dat het verslavingsgiften zijn. Kritisch bezien zijn er slechts zeer weinig strikte indicaties. De fraaiste indicatie vormen de narcolepsie en sommige vormen van centrencefale epilepsie. Hierbij wordt nog vaak aan methamfetamine (3 x daags 5-10 mg) de voorkeur gegeven.

Opvallend is de hoge dosering die kinderen kunnen verdragen.

Bij hoge doseringen anti-epileptica wordt somtijds een wekamine in lage dosering tegen de sufheid bijgevoegd. Het staat te bezien in hoeverre gewenning hier op den duur langdurige voortzetting gewenst en nodig maakt.

625

DE WELKEERTIG ZENOWSTELSEL

Onbegrepen zijn de soms gunstige resultaten van methylfenidaat en amfetaminederivaten bij arithmische oligofrenieën (Kielholz).

Toegepast als eustremerende stoffen, waarbij vooral fenmetrazine, facetoperan en chloorfentermine op de voorgrond zijn gekomen, dient men enige dingen te overwegen.

De centraalstimulerende werking, die toch alle - zij het in wisselende mate - bezitten, kan tot verslaving leiden. Van fenmetrazine is dit reeds bekend. Ten tweede gaat de werking tekeer. Laat het nu ten minste men het obesitasprobleem langs andere wegen - dieëtische en algemeen hygiënische maatregelen - op te lossen. Zeker indien belangrijke psychogene factoren mede ten grondslag liggen, is het zonder meer gevaarlijk wekaminen voor te schrijven.

Wekaminen zijn niet op hun plaats ter bestrijding van vermoeidheid. Met name voor het

inoverkeer kan dit ernstige consequenties hebben: kriebelcrisis en verlamming van de aandrift tijdens de werkzame periode, en een heftige oververmoeidheidsreactie na de uitwerking van de stof, vormen hierbij een ernstige bedreiging. Evenmin zijn wekaminen op hun plaats in de depressiebehandeling. De patiënten voelen zich opgejaagd en tot activiteit genoopt met een duidelijk behoud van de depressieve achtergrond.

Overdosering kan tot een delier voeren, naast de in de bijwerkingen beschreven effecten. Voorts moge hier nog eens de aandacht worden gevestigd op schizofreniforme psychosen bij chronische abusie.

Voor de volledigheid wordt nog het gebruik vermeld van wekaminen in de 'doping' bij bepaalde vormen van sport, die hoge eisen stellen aan het uithoudings- en prestatievermogen.

1964

There is a plot in this country to enslave every man, woman and child - moord op JF Kennedy, 1 week na deze uitspraak.

CIA directeur Allen Dulles geeft het MKULTRA programma toestemming voor produceren en testen van middeelen en biologische stoffen die de CIA voormind control en gedragsmanipulatie zou kunnen gebruiken.

1969

Dr. Donald MacArthur, een hooggeplaatste administrateur voor biologisch onderzoek aan het departement van defensie, verschijnt op 1 juli voor de Defence Appropriations Committee van het Huis van Afgevaardigden en vraagt voor het leger om \$10 miljoen, om binnen 5 tot 10 jaar een nieuwe, infectieuze synthetische biologische agent te ontwikkelen waartegen geen natuurlijke immuunrespons bestaat.